

Universitätsbibliothek Paderborn

**Trismegistus Doctrinæ Christianæ Tertio Continuatus,
Seu Brevis Expositio Sciendorum De Ultima Voluntate
Hominis Christiani In Spiritualibus, Atque Temporalibus,
Methodo Morali-Theologica concinnata, ...**

Mayr, Cherubinus

Salisburgi, [ca. 1735]

Parerga Ex Universa Theologia

urn:nbn:de:hbz:466:1-42295

P A R E R G A
EX
UNIVERSA THEOLOGIA
Ex I. Libro Sentent.

1. **D**EUS sub propria ratione Deitatis est objectum Theologie nostræ. 2. Quæ non est propriè scientia. 3. Nec verè subalternata Theologię DEI, aut Beatorum. 4. Existentia DEI est per se nota, tam secundūm se, quam quoad nos. 5. Et insuper prædicatum ultimò constitutivum D. Essentie. 6. Ista neque compositiovis, neque communitatis, neque distinctionis intus sua prædicata quidditativa à parte rei capax est. 7. Necessaria est tamen distinctio formalis Scotti inter ipsam Essentiam, Personalitates, & Attributa. 8. Æternitas DEI actu non coëxistit physicè rebus præteritis, vel futuris; Unde, 9. vi hujus non salvatur in DEO scientia futurorum contingentium. 10. Sed neque vi scientiæ mediae. 11. Sed vi Decreti exerciti, aut signati. 12. Istud non est antecedens in sensu Thomistarum. 13. Nec concomitans in sensu Māstrii. 14. Est tamen antecedens formaliter, concomitans terminativè. 15. Prædestination ad gloriam præcessit visionem meritorum. 16. Datur reprobatio etiam negativa. 17. Personæ

sonae Divinæ constituuntur Relationibus quæ tali-
bus. 18. Hæ nullam important perfectionem for-
maliter. 19. Verbum D. non processit ex cogni-
tione D. Personarum ut in se , sed ut in Essentia.
20. Spiritus Sanctus , et si à Filio non procederet,
personaliter ab eo distinctus esset.

Ex II. Libro Sentent.

21. Possibiles sunt, & probabiliter dantur Ange-
li solo numero differentes. 22. Eorum in-
tellectus est discursivus. 23. Loquuntur ad invi-
cem per impressionem specierum in - vel expressa-
rum. 24. Potuissent peccare in instanti creationis
suæ. 25. Peccatum eorum primum fuit philautia.
26. Tam ipsorum , quam hominum Beatitudo in-
tensiva essentialiter consistit in sola fruitione. 27.
Pœna sensus verò in actione ignis intentionalii.
28. Visioni beatificæ non repugnat esse præcisivam :
29. Nec D. Essentiæ , cognosci per speciem impres-
sam. 30. Vel sine lumine gloriae impresso. 31.
Possibilis est status naturæ puræ. 32. Si mansisset
status Innocentiae, soli nunc prædestinati geniti fuis-
sent , & salvari. 33. Beatissima Virgo in ipsa
conceptione sua fuit libera ab omni peccato , &
debito peccati. 34. Lex naturalis est à DEO ex
parte dispensabilis. 35. Lex vetus completere non
desit statim in morte Christi. 36. Aliorum Le-
gis Novæ præceptorum dari potest ignorantia in-
culpabilis. 37. Possunt Lege Ecclesiastica præcipi-
actus etiam merè interni. 38. Pontificia per se ob-
ligat post habitam sui notitiam , dummodo sit pro-

mulgata Romæ. 39. Etiam materia absolute gra-
vis potest præcipi sub levi. 40. Lex purè pœna-
lis , irrogans pœnam merè temporalem , obligat
ad solam pœnam , non ad ætum. 41. Peregrini-
nos regulariter non stringunt Leges locorum par-
ticulares. 42. Consuetudo introduci potest per
actus formaliter malos. 43. Licitum est in ma-
teria honestatis operari secundūm probabilem , re-
licta probabiliore , simūlque tutiore sententia. 44.
Non tamen cum conscientia practicè dubia. 45.
Imò nec cum speculativè dubia , nisi alias Titulus
accedat. 46. Crescit Bonitas medii accidente
Bonitate Finis. 47. Utì Ⓛ Bonitas actus inter-
ni , addito actu externo bono. 48. Dantur actus in
individuo indifferentes. 49. Peccatum originale for-
maliter est privatio Justitiae originalis debitæ inesse.
50. Peccatū verò actuale essentialiter in privatione
rectitudinis debitæ consistit. 51. De essēntia pec-
cati est , esse contra Legem. 52. Nullum pec-
catum est simpliciter infinitum. 53. Veniale nè
per accidens quidem punitur pœnâ eternâ.

Ex III. Libro Sentent.

54. Possibile est Verbum D. Incarnari , utì Ⓛ
quamlibet aliam Divinam Personam : 55.
Non tamen sic , ut omnes simul eandem Naturam
immediatè assumant. 56. Christus in mundum
venisset , etsi Adam in Innocentia stetisset. 57.
Non potuit mereri Unionem suam bypostaticam.
58. Nec per eam fuit sanctificatus formaliter.
59. Habuit tamen gratiam sanctificationis tantam ,
ut major non sit possibilis. 60. Et scientiam Bea-
tam

tam à primo conceptionis suæ instanti. 61. Per
hanc habitualiter vidit omnia , que videt Ver-
bum. 62. Meritum ipsius fuit infinitum extrin-
secè , ac denominativè. 63. Obscuritas non est
de ratione formalí objecti Fidei. 64. Evidentia
attestantis non impedit fidem actualem. 65. Pos-
set DEUS se solo producere in homine actum er-
roris. 66. Non repugnat actum fidei generari
per discursum. 67. Spes tamen cum certa dam-
nationis revelatione non stat. 68. Eadem est cha-
ritas viæ , & patriæ. 69. Gratia habitualis à
Charitate realiter non distinguitur. 70. Potest
quidem in esse qualitatis , non tamen in esse gra-
tiae componi cum peccato mortali. 71. Gratia
operans non est motio virtuosa non-vitalis. 72.
Gratia saltem remotè sufficiens datur omnibus.
73. Gratia efficax non consistit in præmotione
physica. 74. Multò minus in ipso liberi arbitrii
consensu. 75. Neque in auxilio congruo per
scientiam medium præviso. 76. Sed in motione
vitali indeliberata intellectus , & voluntatis , à
DEO immissa ex absoluta intentione operis. 77.
Ultima ad justificationem dispositio non procedit
efficienter à gratia justificante. 78. Absolutè lo-
quendo posset fieri justificatio absque ullo peccato-
ris actu. 79. Imò per solam acceptationem ex-
trinsecam. 80. Ad meritum non requiritur ne-
cessariò imperium charitatis. 81. Ius facti sim-
plex in rebus etiam solo usu consumptilibus actu
babetur separatus à dominio. 82. Dominium
duorum in solidum implicat. 83. Dominium su-

per-

perfluorum purè Beneficialium est proprium Ecclesiæ.
84. *Judex* injustè condemnat , quem certò novit
innocentem. 85. *Metus* gravis injustè incussus
regulariter non irritat Contradictum.

Ex IV. Libro Sentent.

86. *Potestas* instituendi Sacra menta puræ Crea-
turæ conferri non potest. 87. Circumci-
sio fuit verum Sacramentum. 88. Possunt Sacra-
menta vivorum per accidens causare primam gra-
tiam. 89. Gratia ab omnibus Sacramentis solum
causatur moraliter. 90. Ablutio occisiva abso-
lutè non est materia valida Baptismi. 91. Pue-
ri Infidelium , quantum est de Jure naturæ , lici-
tè baptizantur , quantumcunque obstrepentib[us]
Parentib[us]. 92. Delegante Summo Pontifice,
valide Sacramentum Confirmationis administrat
Presbyter. 93. Essentia Sacramenti Eucharistie
consistit in solis speciebus consecratis. 94. Aqua
nonnisi mediatè in sanguinem convertitur. 95.
Transubstantiatio formaliter nec est productio , nec
adductio , sed meru stritus. 96. Essentia Sacri-
ficii Missæ consistit in Consecratione sola. 97. Vir-
tutis Pœnitentie objectum formale est peccati vin-
dicabilitas. 98. Sacramentum Pœnitentie essen-
tialiter consistit in sola Absolutione. 99. Tene-
mur confiteri peccata negativè dubia. 100. Non
tamen circumstantias merūm aggravantes. 101.
Effectus primarius Extremæ Unctionis est Remissio
reliquarum macularum venialium. 102. Ordi-
nes etiam Minores sunt Sacra menta. 103. In
Spon-

Sponsalibus malitia non supplet statem. 104.
In Matrimonio Fidelium ratio Sacramenti à con-
trafactu est inseparabilis. 105. Nec tamen Matri-
monium Infidelium per conversionem evadit Sacra-
mentum. 106. Valide Matrimonio adjicitur pa-
tum de non petendo debito. 107. In Matrimo-
nio rato potest dispensare Pontifex. 108. Con-
sanguinitas Lineæ rectæ Jure naturali dirimit
Matrimonium in infinitum.

Gratia Domini Nostri JESU Christi
cum omnibus vobis. Amen.

Apocal. ult.

IN.